86. O pravem strahu pred Bogom

1 Pismouk je rekel: »Srce me tiho opozarja, kot da bi dobro razumel, toda v glavi imam pravo zmedo. Zdaj vidim, da takšne stvari lahko razumeš zgolj s srcem duše in nikoli z razumom možganov. Toda Mojzes je zapovedal, da se je treba Boga bati, in samo k Njemu ves čas moliti. Ali se Te torej ni treba več bati in Te ne častiti, kot je predpisano?«
2 Jaz sem rekel: »Da, da, to je Mojzes sicer zapovedal, in tudi prav je bilo tako; toda v današnjem času nihče več ne razume, kaj pomeni 'bati se Boga, in vi, duhovniki, ste deloma zaradi svoje zaslepljenosti, večinoma pa zaradi svojega nenasitnega pohlepa razvili povsem zgrešene in sprevržene pojme o strahu pred Bogom; tako se še tisti šibki ljudje, ki malo verujejo v Boga, Boga bojijo kot hudobnega, najbolj neusmiljenega tirana, ki je brez ljubezni in usmiljenja, in se zgrozijo ob besedi in pojmu 'Bog', ker v Njem ne vidijo skoraj nič drugega kot večno jezo in večno maščevanje.
3 Zapovedano je bilo tudi, da mora človek častiti Boga in Ga nadvse ljubiti. Kako naj kdo neko božansko bitje ljubi in tudi najpristneje časti, če že ob njegovem imenu vzdrhti bolj kakor pred smrtjo?
4 Iz tega lahko dobro razbereš, kako napačno in skrajno sprevrženo pojmujete strah pred Bogom, in po vas še drugi ljudje.
5 Kaj pomeni 'bati se Boga? Bati se Boga pomeni: Boga nadvse ljubiti kot večno, najvišjo in najčistejšo ljubezen, in ker je Bog najvišja resnica, vztrajati v Božji resnici in se ne klanjati posvetni laži zaradi gmotne koristi.
6 Kdor je v vsem resnicoljuben, ta že čuti v srcu pravi strah pred Bogom; in kdor ga čuti, ta tudi Boga ves čas in polnoveljavno časti. Tako kot je laž veliko nespoštovanje Boga, je čista in živa resnica zmeraj najvišje spoštovanje in najpristnejše čaščenje Boga. Ali razumeš?«
7 Pismouk je odgovoril: »Da, Gospod in Mojster, jaz to že dobro razumem in spoznavam, da tudi ne more biti drugače; toda te resnice ne bo tako lahko razumljivo prenesti tudi drugim ljudem, ker so v njih že ukoreninjene vsakovrstne zmote in imajo laž za resnico. Poleg tega je tukaj še tempelj s svojimi predpisi, kaj in kako naj govorimo ljudem. In tako bo v prihodnje težko biti pravi ljudski učitelj. Toda pred vsako zmago mora biti boj! Ti, kot Gospod sam, si nam razkril resnico in tako nam pomagaj tudi proti sovražnikom resnice, to Te zdaj prosimo in te bomo zmeraj prosili, kajti brez Tvoje nenehne pomoči ne bomo zmogli ničesar.
8 Vprašanje pa je, kako naj Te prosimo, da nas boš uslišal in nam pomagal. Če Te zdaj za kaj pravega prosimo v Tvoji navzočnosti, nam prošnjo takoj in zlahka uslišiš; kako pa bo tedaj, ko ne boš več osebno navzoč, kot si zdaj? Kako naj prosimo tedaj?«
9 Jaz sem odgovoril: »Tvoje vprašanje je še tako zelo farizejsko! Če boš živo verjel

Vame, se ti bo tudi ves čas uresničevalo, kar boš Očeta v Meni prosil v Mojem imenu, in za to ne potrebuješ Moje osebne vidne navzočnosti, saj sem v duhu navzoč povsod, vse vidim in slišim in do potankosti in najjasneje vem za vse od največjega do najmanjšega.
10 Če Me boš v duhu in polni resnici prosil za nekaj, te bom zanesljivo tudi slišal in uslišal; ne uslišim pa prošenj, izgovorjenih zgolj z ustnicami in skrivnostnimi besedami, kot je pri vas v navadi.
11 Kot pismouk tudi veš, kaj je Bog po nekem preroku odgovoril ljudstvu, ko ga je to zaradi tedanjih stisk zaprosilo, naj usliši njegove prošnje: 'Poznam tebe in ljudstvo, ki Me časti in prosi z ustnicami - njegovo srce pa je daleč od Mene!' Glej, tako tudi odslej ne bo uslišana nobena zgolj ustna molitev, še najmanj plačana!
12 Kdor pa Me bo poln žive vere v srcu prosil za kaj pravičnega, temu se bo tudi izpolnilo tisto, za kar je prosil.
13 Kdor pa v Mojem imenu živi in ravna po Mojem nauku, ta resnično moli neprenehoma in mu bo zato tudi ves čas dano, kar bo potreboval«
14 Pismouk je rekel: »O Gospod in Mojster, v srcu se Ti zahvaljujem za ta Tvoj tolažilni poduk, in zdaj sem prepričan, da bo po Tvoji, zdaj glasno izgovorjeni volji, prosečemu tudi dodeljeno, za kar prosil!«

Jakob Lorber
Janezov veliki evangelij
knjiga 9